

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia marca 2016 r.

D E C Y Z J A
Prezesa
Agencji Rezerw Materiałowych
Nr BPI – 9/I/16
w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko S. z siedzibą w W. przedstawione we wniosku z dnia 29 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 2 marca 2016 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

S. z siedzibą w W. – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 29 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 2 marca 2016 r., „o wydanie interpretacji”. W dniu 1 marca 2016 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku o wydanie interpretacji w wysokości 40 złotych.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w zakresie hurtowego obrotu paliwami ciekłymi, w szczególności olejami napędowymi. Posiada odpowiednie koncesje na obrót paliwami ciekłymi.

Wnioskodawca zamierza sprowadzić do Polski paliwa ciekłe drogą morską spoza terytorium celnego Unii Europejskiej. Paliwa te będą składowane w usługowym składzie celnym usytuowanym w Świnoujściu. Skład celny nie jest własnością Wnioskodawcy. Wprowadzone przez Wnioskodawcę na obszar celny Wspólnoty paliwa będą poddane gospodarczej procedurze celnej składu celnego.

W zależności od zapotrzebowania na rynku lub łączących Wnioskodawcę umów, sprowadzone przez Wnioskodawcę do składu celnego paliwa mogą zostać:

- a) Poddane przez Wnioskodawcę procedurze wywozu i wywiezione powrotnie poza obszar celny Unii Europejskiej;
- b) Poddane przez Wnioskodawcę procedurze dopuszczenia do obrotu i sprzedane na terytorium kraju.

W związku z powyższym Wnioskodawca sformułował dwa pytania:

- 1) Czy obowiązek zapłaty opłaty zapasowej powstaje w momencie fizycznego przywozu paliw ciekłych z kraju trzeciego do składu celnego na terytorium kraju?

- 2) Czy obowiązek zapłaty opłaty zapasowej powstaje z chwilą powstania długu celnego w przypadku zakończenia wobec paliwa ciekłego procedury składu celnego i poddania go na terytorium kraju procedurze dopuszczenia do obrotu?

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Stosownie do art. 21b ust. 2 ustawy opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$Oz = (Wh \text{ lub } Wpr) \times U,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG),

Wh - sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,

Wpr - wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu

kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065,

U - stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Według art. 21b ust. 13 ustawy w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do należności z tytułu opłaty zapasowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.

Jak stanowi przepis art. 21b ust 12 ustawy producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28a.

Przez przywóz rozumie się sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu (art. 2 pkt 14 ustawy).

Stosownie do art. 2 pkt 12 ustawy przez import rozumie się – import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Według art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (j.t. Dz. U. z 2014 r., poz. 752) przez import rozumie się przywóz:

- a) samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju,
- b) wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:
 - jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostają objęte zawieszającą procedurą celną,
 - jeżeli wyroby te zostały zwolnione z zawieszającej procedury celnej lub procedura ta została zakończona i powstał dług celny.

Stosownie do przepisu artykułu 84 ust. 1 lit a) Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, dla art. 85-90, gdy używa się określenia „procedura zawieszająca”, odnosi się ono w przypadku towarów nie wspólnotowych do następujących procedur:

- tranzytu zewnętrznego;

- składu celnego;
- uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień;
- przetwarzania pod kontrolą celną;
- odprawy czasowej.

Wnioskodawca jest handlowcem w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy. Zasadniczo podlega więc obowiązкови zapłaty opłaty zapasowej.

Stosownie do przepisu art. 21b ust. 12 ustawy, dla określenia momentu, w którym powstaje obowiązek zapłaty opłaty zapasowej kluczowe jest ustalenie kiedy nastąpił przywóz paliw.

Z przepisu art. 2 pkt 14 ustawy wynika, że pojęcie „przywozu” jest ściśle związane z pojęciem importu. Przepis art. 2 pkt 12) ustawy stanowi natomiast, że pojęcie „importu” należy definiować w oparciu o przepisy ustawy o podatku akcyzowym.

W świetle przepisu art. 2 ust. 1 pkt 7) ustawy o podatku akcyzowym, import to m. in. przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, jeżeli wyroby te zostały zwolnione z zawieszającej procedury celnej lub procedura ta została zakończona i powstał dług celny. Zatem, importu nie stanowi fizyczny przywóz wyrobów akcyzowych na terytorium Polski. Niezbędne jest bowiem dopuszczenie wyrobu akcyzowego do obrotu w rozumieniu przepisów celnych. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 7) ustawy o podatku akcyzowym wynika, że tak długo jak wyroby akcyzowe będą objęte zawieszającą procedurą celną, to znaczy nie zostaną dopuszczone do obrotu w rozumieniu przepisów celnych, nie można mówić, iż były one przedmiotem importu.

Jak zostało wskazane Wnioskodawca zamierza sprowadzać paliwa z krajów trzecich do usługowego składu celnego. Sprowadzane towary będą objęte procedurą składu celnego, to jest zawieszającą procedurą celną. Zatem, import tych towarów nastąpi dopiero z chwilą zakończenia tej procedury i poddaniu tych towarów procedurze dopuszczenia do obrotu.

Ad. 1)

Z tego względu, w opinii Wnioskodawcy, należy stwierdzić, że fizyczny przywóz przez handlowca paliw ciekłych z krajów trzecich do składu celnego nie powoduje powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej.

Ad. 2)

Zdaniem Wnioskodawcy obowiązek zapłaty opłaty zapasowej powstanie z chwilą zakończenia procedury składu celnego i powstania długu celnego. W konsekwencji Wnioskodawca zobowiązany będzie do uiszczenia opłaty zapasowej w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym w stosunku do sprowadzonych przez Wnioskodawcę paliw powstał dług celny.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne

nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczania opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności polegającej na sprowadzeniu ropy naftowej lub paliw na terytorium RP. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną – przywozu – rozumianego jako między innymi import w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Z kolei importem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752), jest między innymi przywóz:

wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:

- jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostają objęte zawieszającą procedurą celną,
- jeżeli wyroby te zostały zwolnione z zawieszającej procedury celnej lub procedura ta została zakończona i powstał dług celny.

Przenosząc powołane powyżej przepisy na grunt przedstawionego zdarzenia przyszłego należy stwierdzić, że Wnioskodawca zobowiązany będzie do uiszczenia opłaty zapasowej z chwilą dokonania importu paliwa objętego obowiązkiem zapłaty opłaty zapasowej, tj. z chwilą powstania długu celnego. Dług celny natomiast powstaje przede wszystkim, gdy towar będący przedmiotem importu zostaje dopuszczony do obrotu w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

W świetle powyższego stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego zdarzenia przyszłego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.